

[Rager.]

ganske stereotype og passede egentlig ikke i den ellers saa stort og smukt anlagte Tale. Det var jo akkurat det samme som, at naar Regeringen gør noget rigtigt, hvad er det saa? Ja, saa er det som i 1933 for Udenrigsministeren: Lykken var bedre end Forstanden.

Jeg har derefter et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Det ærede Medlems Ændringsforslag i Aar adskiller sig lidt fra det, han stillede for fem Fjerdingaar siden. For fem Fjerdingaar siden var det jo, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller tog sig for — eller var det Aaret før, det ærede Medlem brugte saa overordentlig megen Tid til paa udmærket Maade at gennemkritisere Venstres da stillede Forslag? og nu har det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen hittet ud af, at der var vist en hel Del i denne Kritik, og saa har han i Aar taget ud af Forslaget alt om, hvordan der egentlig skal administreres efter det. Derved er det jo blevet noget lettere at skrive det, men Forslaget er ikke blevet bedre af det. Der er en Ting, der virker en lille Smule — maa jeg have Lov at sige uden at fornærme for stærkt — komisk. Ved sidste Behandling af Valutaloven her i Rigsdagen var den store Fane, der blev hejst af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller efter Valgnederlaget: Af med Rigsdagens Valutaudvalg! Og alle de smaa Venstremænd gik jo hen og greb fat i Snoren, og de fik det afskaffet. Nu stiller Venstre et Ændringsforslag, hvorved de foreslaar at genindføre det. Det er jo dog, maa jeg have Lov at sige, en lille Smule komisk, eller maaske det kun er gjort, fordi man ved, at dette Ændringsforslag kan ikke ventes gennemført. Det ærede Medlem kom ikke med et eneste anbefalende Ord i Dag for Genindsættelsen af Rigsdagens Valutaudvalg. Jeg forstaar ikke, at naar man for fem Fjerdingaar siden er gaaet stærkt imod Valutaudvalget, oppe i Landstinget har gennemført Fjernelsen, at man saa ikke fortæller, hvorfor man har skiftet Standpunkt. Det er dog ikke Claus J. Olsen'er alle sammen.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen agiterer imod denne Valutalov med en Tale, som vi har hørt mange Gange før, og det vil ikke være nødvendigt, det vil ikke være rigtigt at benytte Tiden til at

gaa ind paa alle Enkeltheder af det, det ærede Medlem sagde. Men naar nu f. Eks. det ærede Medlem siger: Aldrig før saa vi saa stor en Arbejdsløshed i Landet som nu — saa skal jeg ikke diskutere med det ærede Medlem om, hvorvidt der tidligere paa noget Tidspunkt har været flere arbejdsløse i absolut Antal end nu, det skal jeg ganske se bort fra. Men det ærede Medlem fortier, at der her i Landet i hvert Fald er beskæftiget langt flere end nogen Sinde før. Det ærede Medlem lader, som om stigende Antal arbejdssøgende, stigende Antal Medlemmer i Arbejdsløshedskasserne, stigende Antal unge, der vokser til paa Grund af den store Fødselshyppighed for 18—20 Aar siden, som om alt dette skal vi ikke tale om. Eller denne Udvikling er maaske ogsaa Valutacentralens Skyld? Hvorledes, ærede Medlem, havde Forholdene mon ligget, hvis vi ikke havde haft Valutacentralen? Ja, det ærede Medlem smiler, og jeg ved jo, at det ærede Medlem har sagt, at den er benyttet for meget beskæftigelsesmæssigt, og dør ved jeg, at det ærede Medlem vil sige til mig: Ja, det er muligt, at nogle af de Mennesker, som nu har været beskæftiget, hvis vi havde indført flere Færdigvarer gennem disse Aar, i første Færd var blevet arbejdsløse, men at det øvrige Erhvervsliv under frie Forhold havde faaet pumpet mere Blod ind i sine Aarer, derved at Prisniveauet havde været lavere, og derigennem var i det lange Løb Beskæftigelsen blevet større. Jeg skal ikke diskutere dette med det ærede Medlem. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret. Han vilde have Ret, hvis man var gaaet til en Yderlighed, men han har det ikke, naar man opmærksomt har fulgt, hvorledes en Fordeling naturligt kunde ske. Men det, jeg vil sige til det ærede Medlem, er, at særlig i de første Aar under Restriktionerne, hvor kun faa udenlandske Betalingsmidler stod til vor Raadighed, er det dog ganske givet, at man i første Række maatte sørge for at købe Raastoffer for at faa det mest mulige for Pengene. Jeg er sikker paa, at hvis det ærede Medlem sad med sin Familie under en given Situation og kun havde forholdsvis faa Betalingsmidler til sin Disposition, saa vilde han, hvis hans Familie ellers ingenting havde at bestille, sige til den: